

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010427
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819010427.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 19. októbra 2021 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným O. A., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/110/2019 zo dňa 8.4.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. A. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, sp.zn. 0T/110/2019 zo dňa 8.4.2021, podľa § 419 ods. 1 Tr. por., s použitím § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený O. A., nar. XX.X.XXXX v E., sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/110/2019 zo dňa 3.12.2019, právoplatným dňa 3.12.2019, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Súd zároveň podľa § 419 ods. 4 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. rozhodol, že odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený zároveň uviedol, že zhlásenú sťažnosť odôvodňuje tým, že nechce ísť do výkonu trestu. Písomne sťažnosť odsúdený neodôvodnil. Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k podanej sťažnosti.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného O. A. nie je dôvodná.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 419 ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1, 2 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Podľa prvej vety § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahoval na konanie o neosvedčení sa odsúdeného v čase podmienenečného odsúdenia, bolo zrejmé, že tento nenaplnil zákonné požiadavky ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák., spočívajúce v riadnom spôsobe vedenia života.

Z vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa mal krajský súd jednoznačne preukázané, že odsúdenému O. A. mala v zmysle citovaného rozsudku okresného súdu plynúť skúšobná doba podmienenečného odsúdenia odo dňa 4.12.2019. V priebehu skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia menovaný spáchal úmyselný trestný čin, a to prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/24/2020 zo dňa 18.8.2020. Týmto rozsudkom bol odsúdenému uložený peňažný trest vo výmere 200,- eur a pre prípad, že by bol jeho výkon úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 20 dní. Okresný súd konštatoval, že v danom prípade je namieste rozhodnúť o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadení výkonu pôvodne podmienenečného trestu vo výmere 4 mesiace, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/110/2019 zo dňa 3.12.2019, nakoľko odsúdený svojím postojom nepreukázal snahu o svoju nápravu.

Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, v prejednávanej veci postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený O. A. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený, neosvedčil.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmienenečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pritom však treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby. Zároveň poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmienenečne odsúdený závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, prípadne spácha viac priestupkov, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienenečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmienenečne uložený trest treba vykonať.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i voči spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Je nesporné, že odsúdený O. A. nevedol v skúšobnej dobe riadny život, a preto i krajský súd konštatuje, že na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej aj generálnej prevencie neprichádza do úvahy nič iné, len vysloviť, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

Pozornosti krajského súdu neušla tá skutočnosť, že okresný súd v napadnutom uznesení nesprávne označil trestný rozkaz, sp.zn. 0T/110/2019 zo dňa 3.12.2019 ako „rozsudok“. Uvedené formálne pochybenie však nemalo žiadny vplyv na podstatu a zákonnosť napadnutého uznesenia prvostupňového súdu a krajský súd pri jeho hodnotení považoval toto pochybenie za irelevantné.

Vzhľadom na vyššie uvedené sťažnostný argument odsúdeného nie je spôsobilý svojím obsahom zvrátiť stav veci a zákonu zodpovedajúce uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného.

Pre uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného O. A. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.